

BOX 27

FATTY LIZARDS · TOMÁS PIZÁ

03.12.2020 – 07.02.2021

Comissariat, Tolo Cañellas

En aquesta darrera proposta per a Box 27, l'artista especula sobre la idea del reconstruccionisme històric i de com gran part de les coses que consideram certes, sota l'empara de la ciència, no són més que atractives fantasies humanes. El 1851, la recentment fundada Crystal Palace Company, encarrega a l'escultor i zoòleg anglès, amant de la història natural, Benjamin Waterhouse Hawkins, les primeres representacions a mida real d'un total de quinze animals extints coneguts fins avui. Juntament amb Hawkins es nomena el biòleg Richard Owen, director científic dels treballs. Les escultures haurien d'anar acompanyades de jardins, llacs, cascades, i d'una maqueta gegant que mostràs els diferents estrats petris de la terra. Aquestes escultures acompanyarien el *Crystal Palace* ideat per Joseph Paxton en el seu trasllat de Hyde Park (on va ser construït per a la primera Gran Exposició que es dugué a terme a Londres el 1851) fins al seu nou emplaçament al sud de Londres, l'actual Crystal Palace Park. La companyia pretenia crear un tipus de parc d'atraccions on es mostrassin els avanços científics, sempre des d'una certa morbositat victoriana per la raresa del *freak*. Es va encarregar a Hawkins la realització de quinze animals extints, entre els quals, dinosaures, ictiosaures i plesiosaures. La formació i les idees d'Owen, oposades a la teoria de la selecció natural, feren que aquests espècimens prenguessin la forma d'alguns animals actuals. Atesa la falta d'informació i els escassos fòssils trobats fins al moment, aquestes espècies varen adoptar forma de rèptils i amfibis actuals. Les idees més o menys tendencioses d'Owen i la voluntat utopista de Hawkins varen donar com a fruit una sèrie de llangardaixos obesos de formigó, que bé servirien per a una pel·lícula de sèrie B, la qual cosa ens demostra la impossibilitat d'elaborar un model fidedigne "tal com eren" dels animals del passat remot. Tant als dinosaures de Hawkins com als d'Steven Spielberg ens trobam davant les idees d'Owen, tan amic d'allò aliè, i els seus préstecs anatòmics de rèptils i amfibis.

Així doncs, Pizá presenta una sèrie de pintures de manera escenogràfica, una espècie de diorama (que bé podria estar en un museu de ciències naturals victorià). "La idea és evidenciar l'evolució de l'iguanodont des del seu descobriment fins als nostres dies en tres estadis: l'estadi Owen, en una pintura instal·lativa de gran format; l'estadi posició trípede, que va postular el paleontòleg Louis Dollo, i l'actual, defensat per David Norman; tots dos en pintures de petit format", apunta l'artista. Aquestes dues darreres peces es mostren de manera deslocalitzada a Es Baluard, per a accentuar la idea inicial de trasllat de les escultures després de la finalització de la Gran Exposició Universal, i el mateix trasllat de l'espectador, obligant-lo a desplaçar-se d'un lloc a l'altre, per a poder completar l'experiència artística*.

Tomás Pizá (Palma 1983) és Llicenciat en Arquitectura i Belles Arts per la Universitat Europea de Madrid. Ha format part del programa d'estudi de pintura Turps Banana a Londres (2017/2019). Ha participat en tallers amb Juan Ugalde (2006), Azucena Vieites (2008) i Eugenio Ampudia (2009), impartits a la Universitat Europea de Madrid. Ha obtingut la beca Lliure Intercanvi a la Facultat d'Arquitectura de l'Alguer, a la Universitat de Sàsser (2009-2010); la beca Archie Gittes, del Cercle de Belles Arts de Palma (2013); la Residència Bòlit, a Bòlit Centre d'Art Contemporani, Girona (2014), i la Residència MARCA/Fundació Rocco Guglielmo, Catanzaro, Itàlia (2019). Ha participat en diferents exposicions, tant individuals com col·lectives: "Paradís terrenal" a la Galeria RDV, Nantes (2014); "Solatge" a Bòlit Sant Nicolau, Girona (2015); "Three years later", a la Galeria Xavier Fiol, Palma (2015); "A grecian solitude", a Addaya, centre d'art contemporani, Alaró (2017); "Set 24, 24 painters", a The Art Academy, Londres (2018); "Hybridization. The ghost of painting", a White Box Gallery, Beijing (2018); "Nothing but flowers, a south London story", a la Galeria Herrero de Tejada, Madrid (2019), i "On rau, la realitat?/On resideix la realitat?", a Es Baluard, Palma (2019), entre d'altres. Actualment viu i treballa a Palma.

Tolo Cañellas

* Per accedir a Es Baluard, el visitant s'haurà de fer un selfie davant del Box 27 i mostrar-lo a la recepció del museu.

#FattyLizards

#TomasPiza

#Box27

#CasalSolleric

Horaris del Casal Solleric

Dilluns tancat

De dimarts a dissabte, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h

Diumenges i festius, de 11 a 14:30 h

Entrada lliure